

litik. Vi ønsker noget med den europæiske udvikling, som vi skal drøfte.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Selvfølgelig skal vi ikke tærse langhalm på det der spørgsmål, om det nu er europaministeren eller udenrigsministeren, der sidder her. Når forespørgslen er stillet til europaministeren, er det selvfølgelig fuldstændig logisk og naturligt, at europaministeren er her. Men jeg må alligevel spørge om noget, og det er: Når nu det her konvent er færdig med sit arbejde – der går jo over 1 år, og jeg kan forstå regeringens planlægning på den måde, at europaministeren faktisk går af efter formandskabet – hvordan vil man så sikre sig, at dette vagtskifte foregår på en sådan måde, at vi ikke får afbrudt det gode og fornuftige arbejde, vi på det tidspunkt forhåbentlig har i gang?

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Det er så en kort bemærkning til hr. Keld Albrechtsen, som jeg noterede mig var noget skuffet over, at vi ikke kunne være sådan lidt offensive her. Underforstået, at der ikke var flertal for det forslag til vedtagelse, som hr. Keld Albrechtsen har fremsat. Jeg forstod også, at det var sådan, at man i andre lande allerede har fundet ud af, hvordan klaveret skal spille, som hr. Keld Albrechtsen udtrykte det. Det var underforstået, at vi også burde gøre det.

Jeg synes, at det er en arrogance uden lige over for den offentlige, folkelige debat, vi skal have her i landet, at vi skulle sidde her i Folketinget og beslutte, hvordan klaveret skulle spille, uden at vi lytter til den debat, der skal være. Det er jo netop meningen, at vi skal have en offentlig, åben og bred debat om, hvordan vi skal udvikle Det Europæiske Fællesskab, og om, hvilken holdning vi så endelig skal have her i landet.

Derfor er det forslag til vedtagelse, som vi andre står bag, ikke fuldstændig i detaljer lagt fast på, hvad vi skal mene, og hvad vi ikke skal mene. Men det er nogle væsentlige principper, som vil være helt afgørende for den holdning, regeringen har i det videre forløb. Vigtige principper, som i høj grad siger noget om, hvilken retning udviklingen skal gå. Men det er ikke noget med, hvordan klaveret skal spille, for vi vil gerne lytte til folk.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jamen jeg kan forsikre, at jeg sandelig også synes, det er godt, at vi skal have en offentlig debat, og det er alle partierne i Folketingets Europaudvalg jo bl.a. enige om. Der er der ingen uenighed. Men problemet er bare, at selv om vi eventuelt får en rigtig god offentlig debat i Danmark, hvad jeg da vil håbe, så kører unionstoget altså i sit eget spor helt uafhængigt af, hvad vi måtte ønske her i Danmark. Det må vi jo tage bestik af. Vi må tage stilling til, om vi vil gå ind og være med til at påvirke processen, mens den foregår, eller om vi vil stille op efterfølgende, når beslutningerne er truffet af de store lande i konventet, for sådan er magtforholdene altså i EU. Det burde hr. Barfoed jo også vide.

Så det var bare for at være til stede på rette tid og være velforberedt, at vi rejste den her debat. Men det har man ikke ønsket.

Europaministeren (Bertel Haarder):

Jeg har fire bemærkninger. Jeg lader gerne hr. Henrik Dam Kristensen få det sidste ord med hensyn til den samlende betegnelse for, hvad det er, konventet handler om. Måske kunne vi blive enige om, at det handler om funktionsmåder og kompetencer, så er vi vist tæt ved det, det handler om. Men hvis hr. Henrik Dam Kristensen ikke kan acceptere den, så synes jeg bare, vi skal lade være med at finde en samlet betegnelse, for det handler om det, der står i de 59 spørgsmål og de 4 spørgsmål fra Nice.

Så vil jeg sige til hr. Keld Albrechtsen, at jeg oprigtig talt mener, at vi i Danmark er lige så velforberedte, som man er i de store lande, helt oprigtigt. Vi er jo nogle partier, der spillede ud allerede for 1 år siden, og det, der ligger i regeringsgrundlaget, ligger jo helt tæt op ad det, som Venstre og De Konservative i lang tid har sagt. Jeg synes ikke, at vi er bagefter.

Kl. 20.40

Dernæst vil jeg sige til hr. Sjursen, som jeg glemte at svare i første omgang, at ansøgerlandene naturligvis skal inddrages hele vejen igennem, og de er ligeberettigede i konventet, lige undtagen hvis der på felter vedtages ting med konsensus, med enighed, så vil enighed betyde enighed blandt de 15. Det er den eneste undtagelse. Jeg tror ikke, der bliver så meget konsensus, og derfor tror jeg, at de vil føle sig ligeberettigede med de øvrige lande.

Min sidste bemærkning er til fru Elisabeth Arnold: Når europaministerens embede ned-